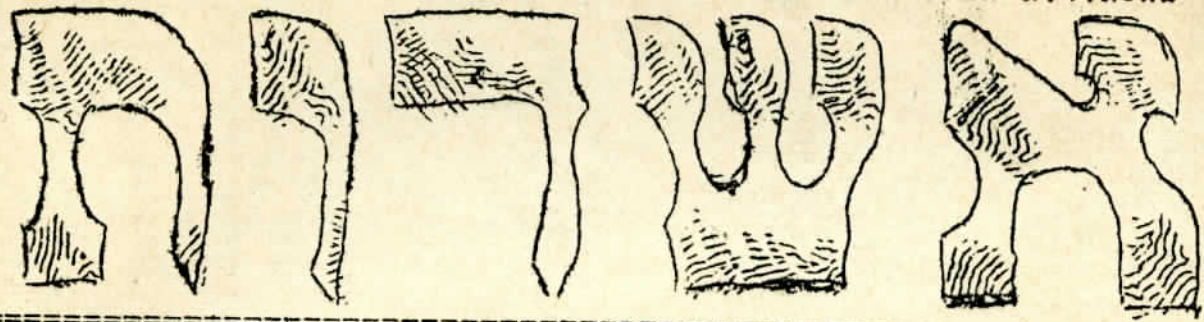

הסתדרות הכללית של העובדים העברים בארץ - ישראל. "הקבוץ המאוחד"

אשדות-יעקב יום ז' י"ט אייר תש"ז // 9 במאי 1947 יומן מס' 1016

ה ס י ה זמנסקיה
שבעה למותה

הסיה נולדה בשנת 1902 למשפחת עובדים, בעלי מלאכה, בעיר הרוסית קרמנצ'וג. קבלה חנוך בבית ספר כללי, היתה חברה לתנועת נוער צ"ס וכשלוש שנים חברה ב"החלוץ". בתחילת שנת 1925 עלתה ארצה ולאחר היותה פועלת בודדת כשנתיים, בכבישים ומסך פועלות, הצטרפה בשנת 1927 לקבוץ גשר - אשדות יעקב.

* * *

מדברי חברים באספת האזכרה
ביום השבעה למותה.

התאספנו להעלות את זכרה של הסיה. כיצד נעלה? - בסאון החיים, הרבה מחיי הפרט נעלמים. מה נשאר בזכרון החברה אודותיה - היא היתה אחת מאתנו! היתה ב"החלוץ", למעלה מ-20 שנה בארץ, לאחר זמן קצר באה לקבוץ. ברבים מאתנו, הת-גיסה לפעולות שונות. התגיסה לרמת הכובש כאשר הקבוץ כלו התגייס לעזרה לה. חיתה חיי פועל, חיי חבר קבוץ בשלמותם. חיתה ובנתה יחד אתנו כ-20 שנה. אבל, נראה, כי כל זה לא סיפק. הרבה אור. גנוז ביצירת חיינו החדשים, אבל, לא תמיד הוא מאיר... קיימת עובדא, כי בתוך החיים האינסטנטיביים האלה, ההומיים כ"כ, חיתה חברה בודדה והרגישה הרגשות כאלה כשם שהרגישה הסיה. נשאלת השאלה: איך ניסל טעם החיים? ואיך קרה, שחברה אשר הציגה לעצמה מסרות כה נעלות - כיצד כל זה לפתע נעלם מעיניה? - באחת האספות סאלה הסיה: "מדוע אין מעלים את החברה?" כפי הנראה, סלא עשינו די בטוח זה. אנחנו מעלים את זכרה ואינני יודע אם אנו שופטים אותה על המעשה - בכל אופן, ההתייחדות עם זכרה צריכה להיות עם כל הקסור והכרוך בזה. הסיה אמצה לה ילדה והסקיעה בה הרבה מנפסה, שפע אהבה. אבל, גם זה לא הוציא אותה מהסבך הנפשי אשר בו התלבטה. המסרה אשר לסמה חיתה הסיה כ-20 שנה - לא נעלמה. אבל, אנחנו, תוך כדי להס היצירה, משאירים את האדם הבודד בבידודו. -

ר.ר.